សំណើប្រជាមតិ

38 ពន្ធសំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ និងកម្មវិធីកុមារវ័យដំដូង។ លក្ខន្តិក:ផ្តួចផ្តើម។

ចំណងជើងជាផ្លូវការ និងសេចក្តីសង្ខេប | រៀបចំដោយអគ្គមេធាវី

ពន្ធសំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ និងកម្មវិធីកុមារវ័យដំដូង។ លក្ខន្តិក:ផ្តួចផ្តើម។

- ការបង្កើនកំរិតពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន លើប្រាក់រកបានប្រចាំឆ្នាំ ច្រើនជាង $7,316 ដោយប្រើខ្នាតរំកិល ពី .4% សំរាប់បុគ្គលដែលរកប្រាក់បានទាបបំផុត ទៅ 2.2% សំរាប់បុគ្គលដែលរកប្រាក់បានច្រើនជាង $2.5 លាន ចំនួនដប់ពីរឆ្នាំ។
- នៅក្នុងពេលបួនឆ្នាំដំបូង ការបែងចែកប្រាក់ចំណូល 60% សំរាប់សាលារៀនថ្នាក់ K-12 ហើយ30% សំរាប់សង បំណុលរដ្ឋ, និង 10% សំរាប់កម្មវិធីកុមារវ័យដំបូង។ បន្ទាប់ពីនោះមក ការបែងចែកប្រាក់ចំណូល 85% សំរាប់ សាលារៀនថ្នាក់ K-12 និង 15% សំរាប់កម្មវិធីកុមារវ័យដំបូង។
- ផ្តល់ថវិកាសំរាប់ថ្នាក់ K-12 តាមសាលារៀនជាក់លាក់ យោងតាមចំនួនសិស្ស អាស្រ័យលើការត្រួតត្រាតាមមូលដ្ឋាន ការជំរះបញ្ជី និងមតិសាធារណជន។
- ហាមឃាត់រដ្ឋ ពីការផ្តល់ថវិកាថ្មី។

សេចក្តីសង្ខេបនៃអ្នកវិភាគនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវឥទ្ធិពលហិរញ្ញវត្ថុទូទាត់រួចរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ៖

- បង្កើនក្នុងពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់រដ្ឋ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2013 រហូតដល់ឆ្នាំ 2024។ កំណើននេះនឹងប្រហាក់ប្រហែល $10 កោដិ ក្នុងឆ្នាំ 2013-14 ដែលទំនងនឹងកើនឡើងគ្រឿនៗ។ កំណើនក្នុងឆ្នាំ 2012-13 នឹងប្រហែលជាពាក់កណ្តាល នៃចំនួននេះ។
- នៅក្នុងឆ្នាំជាដំបូងនិមួយៗ ប្រាក់ប្រហែល $6 កោដិ នឹងបានប្រើសំរាប់សាលារៀន ហើយ $1 មួយរយ កោដិ សំរាប់ការមើលថែ ក្មេង និងមតេយ្យសាលា និង $3 កោដិ សំរាប់ការសន្សំប្រាក់របស់រដ្ឋ ដើម្បីសងបំណុល។ ចំនួនសំរាប់ឆ្នាំ 2013-14 ប្រហែលនឹងខ្ពស់ជាង ដោយព្រោះការចែកចាយថវិកាបន្ថែម ដែលបានមកក្នុងឆ្នាំ 2012-13។
- ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2017-18 រហូតដល់ឆ្នាំ 2024-25 ចំណែកដែលចំណាយទៅលើសាលារៀន ការមើលថែក្មេង និងមតេយ្យសាលា អាចនឹងខ្ពស់ជាង ហើយចំណែកចំណាយលើការសងបំណុលនឹងទាបជាង។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

វិធានការនេះ បង្កើនពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនទៅលើអ្នកបង់ពន្ធភាគច្រើននៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ចាប់ពីឆ្នាំ 2013 រហូតដល់ឆ្នាំ 2024។ ប្រាក់ចំណូលដែលបានបង្កើនដោយកំណើនពន្ធនេះនឹងត្រូវចំណាយទៅលើសាលារៀនរដ្ឋ កម្មវិធី ថែទាំកុមារ និង មត្តេយ្យសិក្សា ព្រមទាំងការសងបំណុលរបស់រដ្ឋ។ ខចែងសំខាន់ៗនៃវិធានការនីមួយៗ ត្រូវបានពិភាក្សាលម្អិតថែមទៀតដូចខាងក្រោម។

ពន្ធរដ្ឋ និងប្រាក់ចំណូល

38

សាវតារ

***ពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន (PIT)*។** PIT គឺជាពន្ធទៅលើប្រាក់ឈ្នួល អាជីវកម្ម ការវិនិយោគ និងប្រាក់ចំណូលផ្សេងៗរបស់បុគ្គល និងគ្រួសារ។ អត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់រដ្ឋ មានចាប់ពី 1 ភាគរយ ដល់ 9.3 ភាគរយ ទៅលើភាគនៃប្រាក់ចំណូលរបស់អ្នកជាប់ពន្ធម្នាក់ នៅក្នុងក្រុមនីមួយៗនៃក្រុមប្រាក់ចំណូលជាច្រើន។ (ទាំងនេះសំដៅទៅលើអត្រាពន្ធឯកត្តាបន្ថែម។) អត្រាពន្ធឯកត្តាបន្ថែមដែលខ្ពស់ជាងនេះ ត្រូវបានគិតថ្លៃដូចកំណើនប្រាក់ចំណូលដែរ។ ប្រាក់ចំណូលពន្ធដែលបង្កើតចេញពីពន្ធនេះ-ដែលចំនួនសរុបគឺ $49.4 សែសិបប្រាំបួនពាន់កោដិ និងបួនលាន ដុល្លារ នៅអំឡុងឆ្នាំសារពើពន្ធ 2010–11 - ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលចូលក្នុងកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ។ បន្ថែម ពីលើ នេះទៀត ពន្ធបន្ថែម 1 ភាគរយទៀត ត្រូវបានអនុវត្តចំពោះប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ដែលលើសពី $1 លានដុល្លារ (ជាមួយនឹងប្រាក់ចំណូលពាក់ព័ន្ធ ដែលបានកំណត់ទុកជូនសេវាសុខភាពផ្លូវចិត្ត)។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

***ការបង្កើនអត្រាពន្ធ PIT*។** វិធានការនេះ បង្កើនអត្រា PIT របស់រដ្ឋលើក្រុមទាំងអស់ លើកលែងតែក្រុមប្រាក់ចំណូលទាបបំផុត ដែលមានសុពលភាពលើសពីរយៈពេល 12 ឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 2013 ដល់ឆ្នាំ 2024។ ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី 1 អត្រាពន្ធឯកត្តាបន្ថែម នឹងមានការកើនឡើង ជាមួយនឹងក្រុមពន្ធខ្ពស់ជាងមុននីមួយៗ។ ឧទាហរណ៍ សម្រាប់អ្នកប្រកាសពន្ធរួមគ្នានឹងត្រូវបង់ក្នុងអត្រាពន្ធឯកត្តាបន្ថែម 0.7 ភាគរយថែមទៀត ទៅលើប្រាក់ចំណូលចន្លោះពី $34,692 ដុល្លារ និង $54,754 ដុល្លារ ដែលបង្កើនអត្រាសរុបដល់ 4.7 ភាគរយ។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ អត្រាពន្ធឯកត្តាបន្ថែម 1.1 ភាគរយបន្ថែមនឹងត្រូវតំរូវឲ្យបង់ចំពោះប្រាក់ចំណូលចន្លោះពី $54,754 ដុល្លារ និង $76,008 ដុល្លារ ដែលបង្កើនអត្រាសរុបដល់ទៅ 7.1 ភាគរយ។ អត្រាពន្ធដ៏ខ្ពស់ជាងមុនទាំងនេះ នឹងបណ្តាលឲ្យមានបំណុលពន្ធកាន់តែខ្ពស់ជាងមុន ទៅលើប្រាក់ចំណូល PIT របស់រដ្ឋប្រហែល 60 ភាគរយ។ (ឥណទានពន្ធផ្ទាល់ខ្លួន អ្នកក្នុងបន្ទុក មនុស្សចាស់ និងឥណទានពន្ធផ្សេងៗទៀត ក្នុងចំណោមកត្តាផ្សេងៗ នឹងបន្តលុបបំបាត់បំណុលពន្ធទាំងអស់សម្រាប់អ្នកប្រកាសពន្ធប្រាក់ចំណូលទាបជាច្រើននាក់ សូម្បីតែពួកគេមានប្រាក់ចំណូលនៅក្នុងកំរិតប្រាក់ចំណូល ដែលរងការប៉ះពាល់ដោយការបង្កើនអត្រារបស់វិធានការនេះក៏ដោយ។) អត្រា 1 ភាគរយបន្ថែម សម្រាប់សេវាសុខភាពផ្លូវចិត្ត នឹងនៅតែអនុវត្តចំពោះប្រាក់ចំណូលលើសពី $1 លានដុល្លារដដែល។ ដូច្នេះ ការផ្លាស់ប្តូរអត្រារបស់វិធានការនេះ នឹងបង្កើនអត្រា

តារាងទី 1
អត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលបច្ចុប្បន្ន និងគម្រោងសុំក្រោម សំណើប្រជាមតិលេខ 38

អ្នកបំពេញពន្ធដារម្នាក់ឯង ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ[a]	អ្នកបំពេញពន្ធដាររួមគ្នា ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ[a]	អ្នកបំពេញពន្ធដារជាមេគ្រួសារ ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ[a]	អត្រាពន្ធកំរិត កំណត់បច្ចុប្បន្ន[b]	គម្រោងសុំបន្ថែមនៃ អត្រាពន្ធកំរិតកំណត់[b]
$0-$7,316	$0-$14,632	$0-$14,642	1.0%	-
7,316-17,346	14,632-34,692	14,642-34,692	2.0	0.4%
17,346-27,377	34,692-54,754	34,692-44,721	4.0	0.7
27,377-38,004	54,754-76,008	44,721-55,348	6.0	1.1
38,004-48,029	76,008-96,058	55,348-65,376	8.0	1.4
48,029-100,000	96,058-200,000	65,376-136,118	9.3	1.6
100,000,250,000	200,000-500,000	136,118-340,294	9.3	1.8
250,000-500,000	500,000-1,000,000	340,294-680,589	9.3	1.9
500,00-1,000,000	1,000,000-2,000,000	680,589-1,361,178	9.3	2.0
1,000,000-2,500,000	2,000,000-5,000,000	1,361,178-3,402,944	9.3	2.1
លើស 2,500,000	លើស 5,000,000	លើស 3,402,944	9.3	2.2

[a] ឃ្នៀបនៃប្រាក់ចំណូលបានបង្ហាញគឺត្រូវចូលជាធរមាន សំរាប់ឆ្នាំ 2011 និងត្រូវលៃសំរួលសំរាប់អតិផរណា នៅឆ្នាំអនាគត។ អ្នកបំពេញពន្ធដារម្នាក់ឯង រួមទាំង បុគ្គលបានរៀបការ និងដៃគូភេទដូចគ្នាមានចុះឈ្មោះ (RDPS) ដែលបំពេញពន្ធដារប្រចាំឆ្នាំដាច់ដោយឡែក។ អ្នកបំពេញពន្ធដាររួមគ្នា រួមទាំងអ្នកបានរៀបការ និង ដៃគូភេទដូចគ្នា RDP ដែលបំពេញពន្ធដាររួមគ្នា ព្រមទាំងជនពោះម៉ាយ ឬមេម៉ាយដែលមានគុណសម្បត្តិ នឹងកូនក្រោមបន្ទុក។

[b] អត្រាពន្ធកំរិតកំណត់អនុវត្តលើប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធក្នុងឃ្នៀបពន្ធដារដែលមានរាយឈ្មោះ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកបំពេញពន្ធដារម្នាក់ឯងដែមានប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធចំនួន $15,000 នាឆ្នាំ 2011 អាចមានអត្រាពន្ធ $227: ជាចំនួនបូកនៃ $73(ដែលស្មើនឹង 1 ភាគរយនៃចំនួន $7,316 នៃប្រាក់ចំណូលរបស់អ្នកបំពេញ) និង $154 (2 ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលលើសពី $7,316 របស់អ្នកបំពេញពន្ធដារ)។ កាតព្វកិច្ចពន្ធដារនេះនឹងត្រូវបន្ថយចុះ ហើយអាចជាសក្តានុពលនៃការបំបាត់ ដោយអ្នកនៅក្រោមបន្ទុកផ្ទាល់ខ្លួន, ព្រឹទ្ធាចារ្យ, និងឥណទានពន្ធដ៏ទៃទៀត, ក្នុងចំណោមកត្តាសផ្សេងៗទៀត។ គម្រោងសុំអត្រាពន្ធបន្ថែមនឹងត្រូវចូលជាធរមានចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំ 2013 ហើយត្រូវចប់នៅឆ្នាំ 2024។ អត្រាពន្ធបច្ចុប្បន្នដែលមានរាយនោះមិនមានបញ្ចូលអត្រាពន្ធសំរាប់សុខភាពផ្លូវចិត្ត នៃ 1 ភាគរយសំរាប់ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធដែលលើសពី $1លានដុល្លារ។

PIT លើឯកត្តាបន្ថែម របស់អ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះចាប់ពី 10.3 ភាគរយ ដល់ 12.5 ភាគរយ។ សំណើប្រជាមតិលេខ 30 លើសន្លឹកឆ្នោតនេះ ក៏នឹងបង្កើនអត្រាពន្ធ PIT ផងដែរ។ ប្រអប់ដែលនៅជិត រៀបរាប់ពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើវិធានការទាំងពីរត្រូវបានយល់ព្រម។

ផ្តល់ថវិកាសម្រាប់សាលារៀនសាធារណៈ ការថែទាំ និងការអប់រំវ័យក្មេង (ECE) និងសេវាផ្តល់បំណុល។ ហាក់ចំណូលដែលត្រូវបានរៃអង្គាសបាន តាមវិធានការនេះ នឹងត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងមូលនិធិក្នុងភារៈគ្រប់គ្រងផ្នែកអប់រំរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា (CETF) ដែលទើបបង្កើតថ្មី។ មូលនិធិទាំងនេះ នឹងត្រូវបានប្តេជ្ញាទាងស្រុងចំពោះគោលបំណងតែបីគត់។ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង តារាងទី 2 នៅឆ្នាំ 2013–14 និង 2014–15 វិធានការនេះបែងចែក 60 ភាគរយទៅមូលនិធិ CETF សំរាប់សលា, 10 ភាគរយនៃមូលនិធិ CETF

តារាងទី 2
ការលៃទុកប្រាក់ចំណូលដែលតំឡើងដោយសំណើប្រជា មតិលេខ 38

	ឆ្នាំ2013-14 និងឆ្ន 2014-15	ឆ្នាំ2015-16 និងឆ្នាំ 2016-17	ឆ្នាំ2017-18 រហូតដល់ ឆ្នាំ2023-24
សាលា	60%	60%	85%
ការថែទាំវ័យ	10	10	15
ការបង់ថ្លៃបំណុលរដ្ឋ	30	30[a]	—[a]
សរុប	**100%**	**100%**	**100%**
កំរិតលូតលាស់ លើការលៃទុកប្រាក់ចំណូលទៅសាលា និង កម្មវិធី ECE[a]	ទេ	បាទ/ចាស	បាទ/ចាស

[a] ឆ្លុះបញ្ចាំងនូវភាគចំណែកមធ្យមដែលបំរុងទុកសំរាប់ការបង់សងលើបំណុលរដ្ឋ។ ប្រាក់ចំណូលលើសពីកំរិតការលូត លាស់ក៏អាចប្រើសំរាប់សងប្រាក់បំណុលបានដែរ។

38

សំរាប់អត្ថបទនៃសំណើប្រជាមតិ លេខ 38, សូមអានទំព័រ 113។

សំណើប្រជាមតិ **38** ពន្ធសំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ និងកម្មវិធីកុមារវ័យដំបូង។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនីតិបញ្ញត្តិ (ត)

ដល់សាលារៀន 10 ភាគរយនៃថវិកាសម្រាប់កម្មវិធី ECE និង 30 ភាគរយនៃថវិកាគឺសម្រាប់ទូទាត់បំណុលរបស់រដ្ឋ។ នៅឆ្នាំ 2015–16 និង 2016–17 ការបែងចែកជាទូទៅដូចគ្នានេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាត

តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកបោះឆ្នោតអនុម័តទៅលើសំណើប្រជាមតិ លេខ 30 ផង និងសំណើប្រជាមតិ លេខ 38 ផង?

រដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់រដ្ឋបញ្ជាក់លម្អិតអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើវិធានការពីរមានទំនាស់នឹងគ្នា។ ប្រសិនបើខចែងទាំងឡាយនៃវិធានការទាំងពីរ ដែលត្រូវបានអនុម័តនៅលើសន្លឹកឆ្នោតទូទាំងរដ្ឋដូចគ្នា មានទំនាស់នឹងគ្នានោះរដ្ឋធម្មនុញ្ញបញ្ជាក់លម្អិតថា ខចែងទាំងឡាយនៃវិធានការដែលទទួលបានសន្លឹកឆ្នោត"យល់ព្រម" ច្រើនជាងត្រូវឈ្នះ។ សំណើប្រជាមតិ 30 និងសំណើប្រជាមតិ 38 នៅលើសន្លឹកឆ្នោតទូទាំងរដ្ឋនេះ បង្កើនអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន (PIT) ហើយអាចចាត់ទុកថាមានទំនាស់នឹងគ្នា។

វិធានការបានចែងថា មានតែការបង្កើនពន្ធមួយសំណុំប៉ុណ្ណោះ ដែលចូលជាធរមាន។ ទាំងសំណើប្រជាមតិលេខ 30 និងសំណើប្រជាមតិលេខ 38 មានផ្នែកទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានបម្រុងសម្រាប់បញ្ជាក់ថាខចែងទាំងឡាយនឹងចូលជាធរមាន ប្រសិនបើវិធានការទាំងពីរនេះអនុម័តៈ

- ***ប្រសិនបើសំណើប្រជាមតិលេខ 30 ទទួលបានសន្លឹកឆ្នោតយល់ព្រមច្រើនជាង។*** សំណើប្រជាមតិលេខ 30 មានផ្នែកមួយដែលបញ្ជាក់ថាខចែងរបស់វានឹងឈ្នះទាំងស្រុង ហើយគ្មានខចែងណាមួយនៃវិធានការផ្សេងទៀតដែលបង្កើនអត្រា PIT នោះទេ — ដែលក្នុងករណីនេះសំណើប្រជាមតិលេខ 38 — នឹងចូលជាធរមានឡើយ។
- ***ប្រសិនបើសំណើប្រជាមតិលេខ 38 ទទួលបានសន្លឹកឆ្នោតយល់ព្រមច្រើនជាង។*** សំណើប្រជាមតិលេខ 38 មានផ្នែកមួយ ដែលបញ្ជាក់ថា ខចែងរបស់វានឹងឈ្នះ ហើយខចែងអំពីអត្រាពន្ធនៃវិធានការណាមួយផ្សេងទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់អត្រាពន្ធលក់ដូរ និងអត្រា PIT —ដែលក្នុងករណីនេះសំណើប្រជាមតិលេខ 30 —នឹងមិនចូលជាធរមានឡើយ។ ក្រោមសេណារីយ៉ូនេះ ការកាត់បន្ថយចំណាយឈ្មោះ "ការកាត់ដោយគ្មានការឆ្លើយតប" នឹងមានសុពលភាពក្រោយលទ្ធផលនៃការបង្កើនពន្ធ របស់សំណើប្រជាមតិលេខ 30 ដែលមិនចូលជាធរមាន។ (សូមមើលការវិភាគនៃសំណើប្រជាមតិលេខ 30 សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីការកាត់ដោយគ្មានការឆ្លើយតប។)

ប៉ុន្តែចំណែកមួយ ដែលខ្ពស់ជាងមុនបន្តិចបន្តួច អាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការបង់បំណុលរបស់រដ្ឋ។ នេះដោយសារតែ ចាប់ពីឆ្នាំ 2015–16 តទៅ វិធានការៈ (1) កម្រិតកំណើននៃការបែងចែកសរុប សម្រាប់សាលារៀន និងកម្មវិធី ECE ផ្អែកលើកំណើនជាមធ្យមនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា សម្រាប់ទុនប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងមក និង (2) ប្តេជ្ញាផ្តល់ថវិកាដែលប្រមូលបានលើសអត្រាកំណើន សម្រាប់ការសងបំណុលរបស់រដ្ឋ។ ចាប់ពីឆ្នាំ 2017–18 រហូតដល់ឆ្នាំ 2023–24 ថវិកា CETF រហូតដល់ទៅ 85 ភាគរយ នឹងបានទៅសាលារៀន និងរហូតដល់ទៅ 15 ភាគរយ នឹងទៅកម្មវិធី ECE ដែលមានប្រាក់ចំណូលលើសអត្រាកំណើន ត្រូវបានបន្តប្រើសម្រាប់ការសងបំណុលរបស់ រដ្ឋ។

មិនអាចធ្វើវិសោធនកម្មដោយអង្គនីតិបញ្ញត្តិ។ ប្រសិនបើត្រូវបានអនុម័តដោយអ្នកបោះឆ្នោត វិធានការនេះអាចត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយវិធានការបោះឆ្នោតនៅពេលអនាគតតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ។ អង្គនីតិបញ្ញត្តិ នឹងត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើការកែប្រែណាមួយ ទៅលើវិធានការដោយគ្មានការយល់ព្រមពីអ្នកបោះឆ្នោតឡើយ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

ប្រហែល $10 មួយពាន់កោដិដុល្លារ នៃប្រាក់ចំណូលរដ្ឋប្រចាំឆ្នាំបន្ថែមទៀត។ នៅក្នុងឆ្នាំដំបូងៗ ដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 2013–14 - ចំនួនថវិកាប្រចាំឆ្នាំនៃប្រាក់ចំណូលរដ្ឋបន្ថែមដែលរៃអង្គាសបាន នឹងមានប្រហែល $10 មួយពាន់លានដុល្លារ។ (នៅឆ្នាំ 2012–13 វិធានការនេះ នឹងបណ្តាលឲ្យមានប្រាក់ចំណូលរដ្ឋបន្ថែមប្រហែលពាក់កណ្តាលចំនួននេះ។) ប្រាក់ចំណូលសរុបដែលរកបាននឹងមានទំនោរកើនឡើងតាមពេលវេលា។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ប្រាក់ចំណូលដែលរកបាននៅឆ្នាំជាក់លាក់ណាមួយ អាចនឹងខ្ពស់ជាងមុន ឬទាបជាងឆ្នាំមុន។ មូលហេតុចម្បងគឺ វិធានការនេះ បង្កើនអត្រាពន្ធបន្ថែមចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធប្រាក់ចំណូលកម្រិតខ្ពស់។ ប្រាក់ចំណូលនៃបុគ្គលទាំងនេះ អាចនឹងប្រែប្រួលកាន់តែច្រើន ពីព្រោះវារងការប៉ះពាល់ពីកម្រិតខ្ពស់ជាងមុនខ្លាំង ដោយសារការប្រែប្រួលផ្សារភាគហ៊ុន តម្លៃផ្ទះសម្បែង និងការវិនិយោគផ្សេងៗ។ ដោយសារតែមានការប្រែប្រួលប្រាក់ចំណូល នៃអ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះ និងភាពមិនច្បាស់លាស់នៃការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេចំពោះកំណើនអត្រា ប្រាក់ចំណូលដែលរៃបានដោយវិធានការនេះ មានការពិបាកក្នុងការប៉ាន់ស្មាន។

សាលា

សាវតារ

ការផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀនសាធារណៈភាគច្រើនចងភ្ជាប់ទៅនឹងរូបមន្តផ្តល់ថវិការបស់រដ្ឋ។ រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ផ្តល់សេវាអប់រំដល់សិស្សសាលារៀនសាធារណៈប្រហែល 6 លាននាក់។ សិស្សទាំងនេះ ត្រូវបានបម្រើតាមរយៈភ្នាក់ងារអប់រំក្នុងមូលដ្ឋានច្រើនជាង 1,000 ភ្នាក់ងារ - ដែលភាគច្រើនគឺការិយាល័យអប់រំស្រុក។ ការផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀនភាគច្រើន ត្រូវបានផ្តល់តាមរយៈរូបមន្តផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀនរបស់រដ្ឋ- ដែលហៅជារួមថាការធានាជាអប្បបរមានៃសំណើប្រជាមតិលេខ 98។ (ការផ្តល់ថវិកាដល់មហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ ក៏អនុវត្តចំពោះការឆ្លើយតបនឹងការធានាជាអប្បបរមាផងដែរ។) ការធានាជាអប្បបរមា ត្រូវបានផ្តល់ថវិកាតាមរយៈការរួមបញ្ចូលគ្នានូវកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ និងប្រាក់ចំណូលពន្ធអចលនទ្រព្យក្នុងមូលដ្ឋាន។ នៅឆ្នាំ 2010–11 សាលារៀនទទួលបាន $43 បួនពាន់បីកោដិដុល្លារពីរូបមន្តផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀន។

សេចក្តីសម្រេចក្នុងការចំណាយរបស់សាលារៀនភាគច្រើន ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយគណៈគ្រប់គ្រងក្នុងមូលដ្ឋាន។ ប្រហែល 70ភាគរយនៃការផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋ អាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់គោលបំណងអប់រំណាមួយក៏បាន។ ក្នុងករណីភាគច្រើនគណៈគ្រប់គ្រងការិយាល័យអប់រំស្រុក សម្រេចទៅលើរបៀបចំណាយថវិការបស់សាលារៀន។ ជា

38

ទូទៅ គណៈគ្រប់គ្រងនឹងកំណត់អំពីសកម្មភាពជាក់លាក់ សម្រាប់ថវិកាដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ ក៏ដូចជា របៀបចែកចាយថវិកាក្នុងចំណោមទីតាំងសាលារៀននៅក្នុងស្រុក។ ថវិកា 30 ភាគរយដែលនៅសេសសល់ ត្រូវតែប្រើសម្រាប់គោលបំណងដែលបានបញ្ជាក់លម្អិត ដូចជា ការបម្រើអាហារនៅតាមសាលារៀន ឬការដឹកជញ្ជូនសិស្សទៅមកសាលារៀនជាដើម។ ជាទូទៅការិយាល័យអប់រំស្រុកមានភាពបត់បែនតិចតួច នៅក្នុងរបៀបប្រើថវិកាដែលមានការរឹតត្បិតនេះ។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

ក្រោមវិធានការនេះ សាលារៀននឹងទទួលបានប្រហែល 60 ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលដែលរំអង្គាសបានតាមកំណើនអត្រា PIT រហូតដល់ឆ្នាំ 2016–17 និងក្រោយមកទៀត ប្រហែល 85 ភាគរយប្រចាំឆ្នាំ។ ថវិកា CETF ទាំងនេះ នឹងបន្ថែមទៅលើការគាំទ្រកញ្ចប់ថវិកាទូទៅនៃសំណើប្រជាមតិលេខ 98 សម្រាប់សាលារៀន។ ថវិកាទាំងនេះគាំទ្រដល់កម្មវិធីផ្តល់ជំនួយចំនួនបី។ វិធានការនេះ ក៏បង្កើតការរឹតត្បិតក្នុងការចំណាយ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរាយការណ៍ដែលទាក់ទងនឹងថវិកាទាំងនេះផងដែរ។ ខចែងចម្បងៗទាំងនេះ ត្រូវបានពិភាក្សាលម្អិតបន្ថែមនៅខាងក្រោម។

ចែកចាយថវិកាដល់សាលារៀនតាមរយៈកម្មវិធីផ្តល់ជំនួយចំនួនបី។ សំណើប្រជាមតិលេខ 38 តម្រូវឲ្យបែងចែកថវិកាសាលារៀន CETF ដូចខាងក្រោម៖

- ***ហ្វក់ជំនួយកម្មវិធីអប់រំ (70 ភាគរយនៃមូលនិធិ)។ ចំណែកធំបំផុតនៃថវិកា*** - 70 ភាគរយនៃថវិកាសាលារៀន CETF - នឹងត្រូវបានចែកចាយ ដោយផ្អែកលើចំនួនសិស្សនៅតាមសាលារៀននីមួយៗ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ជំនួយជាក់លាក់សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ នឹងអាស្រ័យទៅលើកម្រិតថ្នាក់នៃសិស្សម្នាក់ៗជាមួយនឹងសាលារៀនដែលទទួលបានថវិកាច្រើនជាងមុន សម្រាប់សិស្សថ្នាក់ខ្ពស់។ ជំនួយកម្មវិធីអប់រំអាចចំណាយទៅលើកម្មវិធីនានា រួមមាន ការបង្រៀនណែនាំបុគ្គលិកគាំទ្រសាលារៀន (ដូចជា អ្នកផ្តល់ប្រឹក្សា និងបណ្ណារក្សនិងការចូលរួមរបស់មាតាបិតាសិស្ស។
- ***ប្រាក់ជំនួយសម្រាប់សិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាប (18 ភាគរយនៃថវិកា)។*** វិធានការនេះ តម្រូវឲ្យបែងចែក 18 ភាគរយនៃថវិកាសាលារៀន CETF តាមអត្រាមួយទូទាំងរដ្ឋ ដោយផ្អែកទៅលើចំនួនសិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាប (ដែលត្រូវបានកំណត់និយមន័យថា ចំនួនសិស្សដែលមានសិទ្ធិទទួលបានអាហារនៅសាលារៀនដោយឥតគិតថ្លៃ) ដែលបានចុះឈ្មោះនៅតាមសាលារៀននីមួយៗ។ ជាមួយនឹងជំនួយកម្មវិធីអប់រំ ជំនួយសម្រាប់សិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាប អាចត្រូវបានចំណាយទៅលើប្រភេទផ្សេងៗនៃសកម្មភាពអប់រំយ៉ាងទូលំទូលាយ។
- ***ជំនួយសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល បច្ចេកវិទ្យា និងសម្ភារៈឧបទ្ទេស (12 ភាគរយនៃថវិកា)។*** ថវិកា 12 ភាគរយដែលនៅសេសសល់ នឹងត្រូវបានបែងចែកតាមអត្រាមួយទូទាំងរដ្ឋ ដោយផ្អែកលើចំនួនសិស្សនៅតាមសាលារៀននីមួយៗ។ ថវិកានេះ អាចប្រើសម្រាប់តែការបណ្តុះបណ្តាបុគ្គលិក និងការទិញបច្ចេកវិទ្យា និងសម្ភារៈឧបទ្ទេសទាន់សម័យប៉ុណ្ណោះ។

តម្រូវឲ្យចំណាយថវិកាតាមទីតាំងសាលារៀនដែលផ្តើយតប។ ថវិកាដែលការិយាល័យអប់រំស្រុកទទួលបានពីវិធានការនេះ ត្រូវតែចំណាយនៅតាមសាលារៀនជាក់លាក់ ដែលមានសិស្ស បង្កើតថវិកា។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងករណីជំនួយសម្រាប់សិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាប ប្រសិនបើ 100 ភាគរយនៃសិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាបនៅក្នុងការិយាល័យអប់រំស្រុកមួយមានទីតាំងនៅក្នុងសាលារៀនជាក់លាក់មួយនោះថវិកាជំនួយសម្រាប់សិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាប នឹងត្រូវចំណាយនៅតាមសាលារៀនជាក់លាក់នោះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាជាមួយនឹងភាគច្រើននៃថវិកាសាលារៀនផ្សេងទៀត គណៈគ្រប់គ្រងក្នុងមូលដ្ឋាន នឹងកំណត់អំពីរបៀបដែលថវិកា CETF ត្រូវបានចំណាយនៅតាមសាលារៀននីមួយៗ។ ដើម្បីធានាថា ថវិការបស់សំណើប្រជាមតិលេខ 38 នឹងផ្តល់នូវកំណើនសរុបនៃថវិកាសម្រាប់សាលារៀនទាំងអស់ វិធានការនេះក៏នឹងតម្រូវឲ្យការិយាល័យអប់រំស្រុក ខិតខំប្រឹងប្រែងដោយសមហេតុផល ដើម្បីចៀសវាងការកាត់បន្ថយថវិកាសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ ពីប្រភពមិនមែនជាមូលនិធិក្នុងភារៈគ្រប់គ្រងផ្នែកអប់រំរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា នៅតាមទីតាំងសាលារៀននីមួយៗ ក្រោមកម្រិតឆ្នាំ 2012–13។ ប្រសិនបើការិយាល័យអប់រំស្រុក កាត់បន្ថយថវិកាសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗសម្រាប់ទីតាំងសាលារៀនក្រោមកម្រិតឆ្នាំ 2012–13ត្រូវពន្យល់អំពីមូលហេតុនៃការកាត់បន្ថយ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសាធារណៈ ដែលរៀបចំឡើងនៅសាលារៀន ឬជិតសាលារៀន។

តម្រូវឲ្យការិយាល័យអប់រំស្រុក ស្វែងរកការចូលរួមពីសាធារណជន មុនពេលធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តក្នុងការចំណាយ។ សំណើប្រជាមតិលេខ 38 ក៏តម្រូវឲ្យគណៈគ្រប់គ្រងការិយាល័យគ្រប់គ្រងអប់រំស្រុកនៅក្នុងសវនាការសាធារណៈឲ្យស្វែងរកការចូលរួមពីសិស្សានុសិស្ស មាតាបិតា គ្រូបង្រៀន អ្នកគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល និងបុគ្គលិកសាលាដទៃទៀត អំពីរបៀបចំណាយថវិកាសាលារៀន CETF។ នៅពេលគណៈគ្រប់គ្រងសម្រេចអំពីរបៀបចំណាយថវិការួចហើយ ត្រូវពន្យល់-ជាសាធារណៈ និងតាមបណ្តាញអ៊ីនធើណិត- អំពីរបៀបដែលចំណាយសាលារៀន CETF នឹងកែលម្អលទ្ធផលនៃការអប់រំ និងរបៀបដែលលទ្ធផលដែលបានកែលម្អនោះ នឹងត្រូវបានវាស់វែង។

បង្កើតលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរាយការណ៍ថវិកា សម្រាប់សាលារៀននីមួយៗ។ វិធានការនេះ ក៏ដាក់បញ្ចូលនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាច្រើនក្នុងការរាយការណ៍ សម្រាប់ការិយាល័យអប់រំស្រុកផងដែរ។ អ្វីដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់បំផុតនោះគឺ ចាប់ពីឆ្នាំ 2012–13 វិធានការនេះតម្រូវឲ្យការិយាល័យអប់រំស្រុកទាំងអស់ បង្កើត និងបោះពុម្ពផ្សាយគម្រោងថវិកាតាមបណ្តាញអ៊ីនធើណែត សម្រាប់សាលារៀននីមួយៗរបស់ខ្លួន។ គម្រោងថវិកាត្រូវបង្ហាញអំពីថវិកា និងការចំណាយនៅតាមសាលារៀននីមួយៗពីប្រភពថវិកាទាំងអស់ ដែលបានបែងចែកដោយប្រភេទការចំណាយផ្សេងៗ។ មន្ត្រីមើលការខុសត្រូវខាងការណែនាំសាធារណៈនៃសាលារៀនរដ្ឋ (State Superintendent of Public Instruction) ត្រូវផ្តល់ទម្រង់ទ្រាយឯកសណ្ឋាន មួយ សម្រាប់គម្រោងថវិកាដែលត្រូវរាយការណ៍ ហើយត្រូវធ្វើឲ្យគម្រោងថវិកាទាំងអស់របស់សា

សំរាប់អត្ថបទនៃសំណើប្រជាមតិ លេខ 38, សូមអានទំព័រ 113។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ **(ត)**

លាឿនមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់សាធារណជន រួមមានទិន្នន័យពីឆ្នាំមុនៗជាដើម។ បន្ថែមពីលើនេះទៀត ការិយាល័យអប់រំស្រុក ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍មួយស្តីពីរបៀបដែលថវិកា CETF ត្រូវបានចំណាយនៅតាមសាលារៀននីមួយៗរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេល 60 ថ្ងៃ ក្រោយពេលបិទឆ្នាំសិក្សា។

ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និងការហាមឃាត់ផ្សេងៗ។ វិធានការនេះ អនុញ្ញាតឲ្យមានការចំណាយរហូតដល់ 1ភាគរយនៃការបែងចែករបស់ការិយាល័យអប់រំស្រុក ទៅលើការធ្វើគម្រោងថវិកា ការធ្វើរបាយការណ៍ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់សវនកម្ម។ វិធានការនេះ ហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើមូលនិធិសាលារៀន CETF ដើម្បីផ្តល់កំណើនប្រាក់បៀវត្សរ៍ និងអត្ថប្រយោជន៍ឡើយ ប្រសិនបើកំណើននោះមិនត្រូវបានផ្តល់ឲ្យអ្នកដទៃទៀតដូចជានិយោជិកដែលត្រូវបានឧបត្ថម្ភដោយថវិកាមិនមែនជាថវិការបស់ CETF។ វិធានការនេះ ក៏មានខចែងដែលហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើថវិកាសាលារៀន CETF ដើម្បីជំនួសឲ្យការផ្តល់ថវិការដ្ឋ មូលដ្ឋាន ឬសហព័ន្ធ ដែលបានផ្តល់ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2012 ផងដែរ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

ផ្តល់ថវិកាបន្ថែមសម្រាប់សាលារៀន។ នៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំដំបូង សាលារៀននឹងទទួលពីវិធានការនេះ ប្រហែល $6 ពាន់លានដុល្លារប្រចាំឆ្នាំ ឬ $1,000 ដុល្លារ សម្រាប់សិស្សម្នាក់។ ក្នុងចំណោមថវិកាទាំងនោះ: $4.2 បួនរយពីរកោដិដុល្លារ នឹងត្រូវផ្តល់សម្រាប់ជំនួយកម្មវិធីអប់រំ, $1.1 មួយរយមួយដុល្លារ សម្រាប់ជំនួយសិស្សមានប្រាក់ចំណូលទាប និង $700 លានដុល្លារ សម្រាប់ជំនួយបណ្តុះបណ្តាល បច្ចេកវិទ្យា និងសម្ភារៈឧបទ្ទេស។ (ថវិកាឆ្នាំ 2013–14 នឹងខ្ពស់ជាងមុន ពីព្រោះថវិកាដែលបង្កើននៅឆ្នាំ 2012–13 ក៏នឹងមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់ការចែកចាយផងដែរ។) ថវិកាដែលមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់បាននៅឆ្នាំខាងមុខ នឹងមានកំណើនទៅតាមពេលវេលា។ ចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 2017–18 តទៅ ថវិកាដែលចំណាយទៅលើសាលារៀន នឹងកើនឡើងថែមទៀត ពីព្រោះថវិកាដែលត្រូវការប្រើប្រាស់សម្រាប់ការទូទាត់បំណុលរដ្ឋ មានការថយចុះយ៉ាងច្រើន។

ការមើលថែទាំជាមុន និងការអប់រំ

សាវតារ

កម្មវិធី ECE បម្រើកុមារអាយុប្រាំឆ្នាំ និងក្មេងជាងនេះ។ មុននឹងចូលរៀននៅមត្តេយ្យសិក្សា - ដែលជាធម្មតាចាប់ផ្តើមនៅអាយុប្រាំឆ្នាំ -កុមារភាគច្រើននៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ចូលរួមក្នុងប្រភេទខ្លះនៃកម្មវិធី ECE។ គ្រួសារចូលរួមនៅក្នុងកម្មវិធីទាំងនេះ ដោយសារមូលហេតុផ្សេងៗ រួមមានការគ្រប់គ្រងមើលកុមារ ខណៈមាតាបិតាសិស្សកំពុងធ្វើការ និងការអភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម និងបញ្ញាញាណរបស់កុមារ។ កម្មវិធីទាំងឡាយដែលបម្រើកុមារ អាយុចាប់ពីទើបនឹងកើតរហូតដល់អាយុបីឆ្នាំ ជាទូទៅសំដៅទៅលើ ការថែទាំទារក និងកូនក្មេងទើបរៀនដើរ។ កម្មវិធីដែលបម្រើកុមារអាយុចាប់ពីបីទៅប្រាំឆ្នាំ តែងតែហៅថា មត្តេយ្យមជ្ឈឹម ហើយជាទូទៅ មានការផ្តោតជាក់លាក់ទៅលើការជួយត្រៀមឲ្យកុមារចូលរៀនថ្នាក់មត្តេយ្យ។ ចំណែកកម្មវិធីទាំងអស់ ត្រូវតែឆ្លើយតបទៅនឹងបទដ្ឋានសុខភាព និងសុវត្ថិភាពមូលដ្ឋាន ដែលនឹងត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដោយរដ្ឋ ដែលមានលក្ខណៈជាក់លាក់នៃកម្មវិធី - រួមមាន គុណសម្បត្តិបុគ្គលិក ផលធៀបមនុស្សពេញវ័យទៅនឹងកុមារ កម្មវិធីសិក្សា សោហ៊ុយរបស់គ្រួសារ និងថ្លៃថែទាំ - មានការប្រែប្រួល ។

កុមារមួយចំនួនមានសិទ្ធិទទួលបានសេវា ECE ដែលត្រូវបានគេជួយឧបត្ថម្ភ។ ខណៈគ្រួសារជាច្រើនត្រូវបង់បាក្រដើម្បីចូលរួមកម្មវិធី ECE ថវិកាសាធារណៈ ក៏ឧបត្ថម្ភសេវាសម្រាប់កុមារមួយចំនួនផងដែរ។ ជាទូទៅ ការឧបត្ថម្ភទាំងនេះ ត្រូវបានបម្រុងសម្រាប់គ្រួសារទាំងឡាយណាដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប ចូលរួមកម្មវិធីសុខុមាលភាពដើម្បីការងារ ឬការងារ ឬសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗ និង/ឬមានកូនៗដែលមានតម្រូវការពិសេស។ ជាទូទៅ សិទ្ធិទទួលបានការឧបត្ថម្ភកម្មវិធី ECE ត្រូវកម្រិតចំពោះគ្រួសារទាំងឡាយណា ដែលរកប្រាក់ចំណូលបាន 70 ភាគរយ ឬតិចជាងកម្រិតប្រាក់ចំណូលមធ្យមរបស់រដ្ឋ (ឧទាហរណ៍ បច្ចុប្បន្ននេះ កម្រិតគឺ $3,518 ដុល្លារ ក្នុងមួយខែ សម្រាប់គ្រួសារដែលមានកូនបីនាក់)។ រដ្ឋបង់អត្រាសម្រាប់កុមារម្នាក់ដែលបានកំណត់ ជូនទៅអ្នកផ្គត់ផ្គង់ "កន្លែង" ECE ដែលត្រូវបានឧបត្ថម្ភ។ អត្រានៃការបង់ប្រាក់ប្រែប្រួលទៅតាមរដ្ឋ និងទីកន្លែងថែទាំ។ ជាទូទៅ វាមានប្រហែល $1,000 ដុល្លារ ក្នុងមួយខែ សម្រាប់ការថែទាំពេញម៉ោងចំពោះទារក/កូនក្មេងទើបរៀនដើរ និង $700 ដុល្លារ ក្នុងមួយខែ សម្រាប់មត្តេយ្យមជ្ឈឹមពេញម៉ោង។

កម្រិតផ្តល់ថវិកាបច្ចុប្បន្ន មិនឧបត្ថម្ភកម្មវិធី ECE សម្រាប់កុមារដែលមានសិទ្ធិទទួលបានទាំងអស់នោះទេ។ នៅឆ្នាំ 2010–11 ថវិការដ្ឋ និងសហព័ន្ធបានផ្តល់បាក្រប្រហែល $2.6 ពាន់លានដុល្លារ ដើម្បីផ្តល់ដល់កម្មវិធីថែទាំកុមារ និងមត្តេយ្យមជ្ឈឹមជាច្រើន ប្រហែល 500,000 នាក់ ឬប្រហែល 15 ភាគរយនៃកុមារអាយុប្រាំឆ្នាំ និងក្មេងជាងនេះនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ប្រហែលពាក់កណ្តាលនៃកុមារទាំងអស់នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមានសិទ្ធិទទួលបានកម្មវិធីដែលត្រូវបានឧបត្ថម្ភ។ ដោយសារការផ្តល់ថវិកាកម្មវិធី ECE របស់រដ្ឋ និងសហព័ន្ធ មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ផ្តល់សេវាដែលត្រូវបានឧបត្ថម្ភ សម្រាប់កុមារទាំងអស់ដែលមានសិទ្ធិទទួលបាន ជាទូទៅតែងតែមានបញ្ជីរង់ចាំនៅក្នុងបណ្តាខោនធីភាគច្រើន។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

ដូចបានកត់សម្គាល់ពីខាងដើម កម្មវិធី ECE នឹងទទួលបានប្រហែល 10 ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលដែលបានរៃអង្គាសដោយកំណើនអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន (PIT) រហូតដល់ឆ្នាំ 2016–17 និងក្រោយមកទៀត ប្រហែល 15 ភាគរយរៀងរាល់ឆ្នាំ។ វិធានការនេះ ផ្តល់ការបែងចែកជាក់លាក់

ពន្ធសំរាប់ផ្គល់ថវិកា ការអប់រំ និងកម្មវិធីកុមារវ័យដំដូង។ លក្ខន្តិក:ផ្ដួចផ្ដើម។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

នៃថវិកាទាំងនេះ ដូចមានសង្ខេបនៅក្នុងតារាងទី 3។ ដូចមានបង្ហាញនៅផ្នែកខាងលើនៃតារាង ថវិកាដែលរំអង្គាសបានសម្រាប់កម្មវិធី ECE រហូតដល់ 23 ភាគរយ នឹងត្រូវបានប្ដេជ្ញាប្រើសម្រាប់ស្ដារការកាត់បន្ថយគម្រោងថវិការដ្ឋថ្មីៗនេះ ទៅលើមូលនិធិថែទាំកុមារ និងអត្រាប្រាក់ខែសម្រាប់អ្នកផ្ដល់ការថែទាំ ក៏ដូចជាការអនុវត្តសកម្មភាពមួយចំនួនទូទាំងរដ្ឋ ដែលបានបង្កើតឡើង ដើម្បីគាំទ្រប្រព័ន្ធ ECE របស់រដ្ឋ។ ថវិកា ECE ដែលនៅសេសសល់ ដែលមានបង្ហាញនៅផ្នែកខាងក្រោមនៃតារាង នឹងពង្រីកកម្មវិធីថែទាំកុមារ និង មត្តេយ្យមជ្ឈឹម ដើម្បីបម្រើកុមារមកពីគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលទាបកាន់តែច្រើន និងបង្កើនអត្រាប្រាក់ខែសម្រាប់អ្នកផ្ដល់កម្មវិធី ECE មួយចំនួន។ វិធានការនេះ ក៏ហាមឃាត់មិនឲ្យរដ្ឋកាត់បន្ថយការគាំទ្រដែលមានស្រាប់ សម្រាប់កម្មវិធី ECE ឡើយ។ ជាក់ស្ដែង រដ្ឋនឹងត្រូវបានតម្រូវឲ្យចំណាយសមាមាត្រដូចគ្នានៃប្រាក់ចំណូលកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសម្រាប់កម្មវិធី ECE នៅក្នុងឆ្នាំខាងមុខៗ ដូចការចំណាយនៅឆ្នាំ 2012–13 (ប្រហែល 1 ភាគរយ)។ ដូចដែលបានបរិយាយកាន់តែលម្អិតនៅខាងក្រោម វិធានការនេះរួមបញ្ចូលនូវខថែងទូលំទូលាយដែលទាក់ទងនឹង៖ (1) ប្រព័ន្ធដាក់ពិន្ទុសម្រាប់ការវាយតម្លៃកម្មវិធី ECE (2) មត្តេយ្យមជ្ឈឹម និង (3) ការថែទាំទារក និងកូនក្មេងទើបរៀនដើរ។

តារាងទី 3

សំណើប្រជាមតិលេខ 38 ខមាត្រានៃការថែទាំវ័យក្មេង និងការអប់រំ (ECE) ។

គោលបំណង / ការពិពណ៌នា	ភាគរយនៃ មូលនិធិសំរាប់ ECE[a]
"ការស្ដារឡើងវិញ និងប្រព័ន្ធបសិដ្ឋកម្ម"	
ការស្ដារកម្មវិធីឡើងវិញ— ស្ដារការកាត់បន្ថយថវិការដ្ឋមួយ ផ្នែកដែលបានចំណាយសំរាប់ផ្ដល់ឧបត្ថម្ភធនដល់កម្មវិធី ECE តាំងពី ឆ្នាំ 2008–09។ ការស្ដារឡើងវិញនឹង មានរួមនូវបំរើកុមារបានច្រើន បង្កើន ចំនួនដែលគ្រួសារនិមួយៗអាចរក បាន ហើយអាចនៅតែមានសិទ្ធិ ទទួលកម្រៃ ហើយបង្កើនអត្រាបង់ប្រាក់សំរាប់កុមារមួយរូបៗក្នុងរដ្ឋ។	19.4%
ប្រព័ន្ធអត្រាបង់ប្រាក់— បង្កើតប្រព័ន្ធ វាយតំលៃ និងផ្សព្វផ្សាយអត្រា កម្មវិធី ECE ដោយផ្អែកលើរបៀបដែលគេធ្វើវិភាគទានទៅការរៀបចំ កម្មវិធីសិក្សាអភិវឌ្ឍន៏ផ្លូវចិត្ត/សង្គម របស់កុមារ	2.6
ទិន្នន័យមូលដ្ឋានរបស់ ECE— បង្កើតទិន្នន័យមូលដ្ឋានទូទាំងរដ្ឋ ដើម្បីប្រមូល និងរក្សាព័ត៌មានអំពីកុមារដែលចូលរៀនក្នុងកម្មវិធី ECE ឧបត្ថម្ភធនដោយរដ្ឋ។ នឹងមានរួម ភាពពីស្ដារអំពីកម្មវិធីកុមារ ECE ព្រមទាំងការវាយតំលៃរបស់គេក្នុងការ ត្រៀមសំរាប់មតេយ្យសាលាផងដែរ។ នឹងតភ្ជាប់ជាមួយទិន្នន័យមូលដ្ឋានៃបណ្ដាញអប់រំរដ្ឋ K–12 ។	0.6
អាជ្ញាប័ណ្ណត្រួតពិនិត្យ— បង្កើននូវភាព ញឹកញាប់នៃរបៀបដែលកម្មវិធី ECE ទទួលការត្រួតពិនិត្យមើលខាងសុខភាព និងសុវត្ថិភាពពីភ្នាក់ងារអាជ្ញាប័ណ្ណរដ្ឋ។	0.3
ចំនួនសរុបតាមផ្នែក	**(23.0%)**
"ពង្រឹងនិងពង្រីកកម្មវិធី ECE"	
សេវាកម្មសំរាប់កុមារអាយុពី បីទៅប្រាំឆ្នាំ— ពង្រីកកម្មវិធីឧបត្ថម្ភធន សំរាប់មតេយ្យសាលាដើម្បីជួយកុមារពីគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលទាបឱ្យបាន ច្រើន។	51.6%
សេវាកម្មសំរាប់កុមារអាយុពីកំណើត ដល់បីឆ្នាំ— បង្កើតកម្មវិធីបឋមវ័យ មតេយ្យថ្មីសំរាប់កាលីហ្វ័រញ៉ាដើម្បីផ្ដល់ការថែទាំកុមារនិងការគាំទ្រគ្រួសារសំរាប់ កុមារវ័យក្មេងពីគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូល ទាប។	16.6
អត្រាការបង់ប្រាក់អ្នកផ្ដល់ការបំរើ— ផ្ដល់ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែមសំរាប់កុមារម្នាក់ៗ នៅក្នុងកម្មវិធីឧបត្ថម្ភធនរដ្ឋ ECE ដែលទទួលពិន្ទុខ្ពស់ជាងគេលើអត្រាកំរិតថ្មី ដែលមានថវិកាផ្ដោតសំខាន់សំរាប់ផ្នែក កម្មវិធីមតេយ្យដ្ឋាន។ ម៉្យាងទៀតបង្កើនអត្រាសំរាប់កុមារម្នាក់ៗដែលមានរួចមក ហើយនោះសំរាប់កម្មវិធីឧបត្ថម្ភធនរដ្ឋ ដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណដល់កម្មវិធី ECE ដែលបំរើកុមារអាយុពីកំណើតដល់ 18 ខែ។	8.9
ចំនួនសរុបតាមផ្នែក	**(77.0%[b])**
សរុប	**100.0%**

[a] ដោយសារចំនួនត្រូវបានកំណត់សំរាប់ស្ដារឡើងវិញ និងប្រព័ន្ធ បសិដ្ឋកម្មត្រូវបានកំរិតខ្ពស់ដល់ $355លាន មូលនិធិមួយផ្នែកដ៏តិច តួចនឹងផ្ដល់ទៅជួយពង្រឹង និងពង្រីកកម្មវិធី ECE ពេលណាវិធានការ នៃសេវាបង់ប្រាក់បំណុលចប់នៅឆ្នាំ 2017–18។

[b] មិនត្រូវឱ្យលើសពី 3 ភាគរយនៃមូលនិធិទាំងនេះអាចត្រូវយក ទៅប្រើប្រាស់តំលៃមើលគ្រប់គ្រងកំរិតរដ្ឋឡើយ។ មិនត្រូវឱ្យលើសពី 15 ភាគរយនៃមូលនិធិដែលត្រូវបានកំណត់ទុកសំរាប់អ្នកផ្ដល់ការបំរើរបស់កម្មវិធី ECE អាចយកមកប្រើសំរាប់ថ្លៃចំណាយលើអគារ ឡើយ។

ពន្ធសំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ និងកម្មវិធីកុមារវ័យដំបូង។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

បង្កើតប្រព័ន្ធដាក់ពិន្ទុទូទាំងរដ្ឋ ដើម្បីវាយតម្លៃគុណភាពនៃកម្មវិធី ECE នីមួយៗ។ វិធានការនេះ តម្រូវឲ្យរដ្ឋអនុវត្ត "ប្រព័ន្ធដាក់ពិន្ទុ និងកែលម្អគុណភាពនៃការសិក្សាពីដំបូង" (QRIS) ដើម្បីវាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃកម្មវិធី ECE នីមួយៗ។ ការសាងបន្តលើការងារដំបូងដែលរដ្ឋបានចាត់វិធានការរដ្ឋនឹងមានពេលវេលារហូតដល់ខែមករា ឆ្នាំ 2014 ដើម្បីបង្កើតមាត្រដ្ឋានមួយសម្រាប់វាយតម្លៃថាតើ កម្មវិធីរួមចំណែកនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍផ្លូវសង្គម និងផ្លូវចិត្ត និងការត្រៀមចូលសិក្សារបស់កុមារបានល្អដល់កម្រិតណាដែរ។ កម្មវិធី ECE ទាំងអស់ អាចជ្រើសរើសឲ្យគេដាក់ពិន្ទុតាមមាត្រដ្ឋាននេះ ហើយការដាក់ពិន្ទុនឹងមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់បានជាសាធារណៈ។ រដ្ឋក៏នឹងអភិវឌ្ឍកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីជួយដល់អ្នកផ្តល់ការថែទាំក្នុងការកែលម្អសេវា និងបង្កើនពិន្ទុរបស់ពួកគេផងដែរ។ បន្ថែមពីលើនេះទៀត សំណើប្រជាមតិលេខ 38 នឹងផ្តល់ប្រាក់ខែបន្ថែម—នៅផ្នែកខាងលើនៃអត្រាឧបត្ថម្ភដែលមានស្រាប់សម្រាប់កុមារម្នាក់—សម្រាប់កម្មវិធីថែទាំកុមារ និងមត្តេយ្យមជ្ឈឹមដែលទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់ជាងមុខនៅលើមាត្រដ្ឋានប្រព័ន្ធ QRIS។

ផ្តល់មត្តេយ្យមជ្ឈឹមដល់កុមារដែលមកពីគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលទាបកាន់តែច្រើន។ សំណើប្រជាមតិលេខ 38 ពង្រីកចំនួននៃមូលនិធិ ដែលមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់បាននៅក្នុងកម្មវិធីមត្តេយ្យមជ្ឈឹមដែលឧបត្ថម្ភដោយរដ្ឋ ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងសង្កាត់ដែលមានការប្រមូលផ្តុំខ្ពស់នៃគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលទាប។ ការផ្តល់ថវិកាដើម្បីផ្តល់មូលនិធិថ្មីៗទាំងនេះ នឹងមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់បាន សម្រាប់អ្នកផ្តល់មត្តេយ្យមជ្ឈឹម ដែលមានពិន្ទុគុណភាពខ្ពស់ប៉ុណ្ណោះ។ ការផ្តល់ថវិកា នឹងត្រូវបានបែងចែកទៅឲ្យអ្នកផ្តល់ការថែទាំ ដោយផ្អែកលើចំនួនប៉ាន់ស្មាននៃកុមារមានសិទ្ធិទទួលបាន ដែលរស់នៅក្នុងសង្កាត់គោលដៅ ដែលបច្ចុប្បន្នមិនទាន់បានចូលរៀននៅមត្តេយ្យមជ្ឈឹម។ (យ៉ាងហោចណាស់ 65 ភាគរយនៃកន្លែងថ្មីៗទាំងនេះ ត្រូវតែស្ថិតនៅក្នុងកម្មវិធី ដែលផ្តល់សេវាពេញមួយថ្ងៃ ពេញមួយឆ្នាំ។) ការចូលរួមក្នុងកម្មវិធី នឹងមានកម្រិតចំពោះកុមារដែលឆ្លើយតបនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ចំណូលដែលមានស្រាប់ ឬរស់នៅក្នុងសង្កាត់គោលដៅ មិនថាប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ ដែលត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់បំផុត ចំពោះកុមារដែលមានហានិភ័យមួយចំនួន (រួមមាន កុមារទាំងឡាយណាដែលស្ថិតនៅក្នុងការថែទាំនៅតាមមណ្ឌលថែទាំកុមារ)។

បង្កើតកម្មវិធីថ្មីសម្រាប់ទារក និងកូនក្មេងទើបរៀនដើរដែលមកពីគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលទាប។ សំណើប្រជាមតិលេខ 38 បង្កើតកម្មវិធី Head Start ជាដំបូង (EHS) របស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ដែលយកគំរូតាមកម្មវិធីសហព័ន្ធមានឈ្មោះដូចគ្នា។ រហូតដល់ 65 ភាគរយនៃការផ្តល់ថវិកាសម្រាប់ កម្មវិធីនេះ នឹងផ្តល់ទាំងសេវាថែទាំកុមារ និងសេវាគាំទ្រគ្រួសារ ដល់គ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលទាប ដែលកូនមានអាយុចាប់ពីទើបនឹងកើតរហូតដល់អាយុបីឆ្នាំ។ (យ៉ាងហោចណាស់ 75 ភាគរយនៃមូលនិធិថ្មីៗទាំងនេះ ត្រូវតែសម្រាប់ការថែទាំពេញមួយថ្ងៃ ពេញមួយឆ្នាំ។) យ៉ាងហោចណាស់ 35 នៃការផ្តល់ថវិកា EHS នឹងផ្តល់សេវាគាំទ្រដល់គ្រួសារ និងអ្នកផ្តល់ការថែទាំ ដែលមិនចូលរួមនៅក្នុងសមាសភាពថែទាំកុមាររបស់កម្មវិធី។ នៅក្នុងករណីទាំងពីរនេះ សេវាគាំទ្រគ្រួសារអាចរួមបញ្ចូលទាំងការចុះសួរសុខទុក្ខដោយបុគ្គលិកកម្មវិធី ការវាយតម្លៃការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ កម្មវិធីអក្ខរកម្មគ្រួសារនិងការបណ្តុះបណ្តាលមាតាបិតា និងអ្នកផ្តល់ការថែទាំ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

ផ្តល់ថវិកាបន្ថែម ដើម្បីគាំទ្រ និងពង្រីកកម្មវិធី ECE។ នៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំដំបូង ប្រហែល $1 មួយរយកោដិដុល្លារប្រចាំឆ្នាំពីវិធានការនេះ នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព័ន្ធ ECE របស់រដ្ឋ។ (ថវិកាឆ្នាំ 2013–14 នឹងខ្ពស់ជាងមុន ពីព្រោះថវិកាដែលបានបង្កើននៅឆ្នាំ 2012–13 ក៏អាចមានលទ្ធភាពចែកចាយបានដែរ។) ភាគច្រើននៃការផ្តល់ថវិកា នឹងប្តេជ្ញាសម្រាប់ការពង្រីកកម្មវិធីថែទាំកុមារ និងមត្តេយ្យមជ្ឈឹម ដែលបម្រើទារក/កូនក្មេងទើបរៀនដើរ 10,000 នាក់ និងកុមារដែលរៀននៅមត្តេយ្យមជ្ឈឹម 90,000 នាក់បន្ថែមទៀត នៅក្នុងរយៈពេលចាប់ផ្តើមប៉ុន្មានឆ្នាំដំបូងនៃការអនុវត្តកម្មវិធី។ ចំនួនថវិកាដែលមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់បាននៅក្នុងឆ្នាំខាងមុខ នឹងកើនឡើងតាមពេលវេលា។ ចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 2017–18 តទៅ ថវិកាដែលចំណាយទៅលើកម្មវិធីថែទាំ និងអប់រំពីចម្ងាយ នឹងកើនឡើងថែមទៀត ពីព្រោះថវិកាដែលត្រូវការប្រើប្រាស់សម្រាប់ការទូទាត់បំណុលរដ្ឋ មានការថយចុះយ៉ាងច្រើន។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ **(ត)**

ការបង់សងបំណុលរដ្ឋ

សាវតារ

ការទូទាត់បំណុលសញ្ញាប័ណ្ណដែលជាកាតព្វកិច្ចទូទៅ។ ហិរញ្ញប្បទានសញ្ញាប័ណ្ណ គឺជាប្រភេទនៃការខ្ចីប្រាក់រយៈពេលយូរ ដែលរដ្ឋប្រើដើម្បីបង្កើនប្រាក់ ជាចម្បងសម្រាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមានអាយុកាលយូរអង្វែង(រួមមានអគារសាលារៀន និងសាកលវិទ្យាល័យ មហាវិថី ផ្លូវថ្នល់ ការអភិរក្សដីធ្លី និងសត្វព្រៃ និងអគារូបរ័ន្តទាក់ទងនឹងទឹក)។ រដ្ឋទទួលបានប្រាក់នេះ តាមរយៈការលក់សញ្ញាប័ណ្ណដល់វិនិយោគិនទាំងឡាយ។ ជាការតបស្នង រដ្ឋសន្យាទូទាត់សងប្រាក់នេះ ដោយមានការប្រាក់ យោងទៅតាមកាលវិភាគដែលបានបញ្ជាក់លម្អិត។ មួយភាគធំនៃសញ្ញាប័ណ្ណរបស់រដ្ឋ គឺជាសញ្ញាប័ណ្ណកាតព្វកិច្ចទូទៅ ដែលត្រូវតែយល់ព្រមដោយអ្នកបោះឆ្នោត និងធានាដោយអំណាចពន្ធអាករទូទៅរបស់រដ្ឋ។ សញ្ញាប័ណ្ណកាតព្វកិច្ចទូទៅ ជាធម្មតាត្រូវបានបង់ផ្តាច់ជាមួយនឹងការទូទាត់ដោយសេវាផ្តល់បំណុលប្រចាំឆ្នាំពីកញ្ចប់ថវិកាទូទៅ។ នៅឆ្នាំ 2010–11 រដ្ឋបានទូទាត់សេវាផ្តល់បំណុលសញ្ញាប័ណ្ណកាតព្វកិច្ចទូទៅចំនួន $4.7 បួនរយប្រាំពីរកោដិដុល្លារ។ ក្នុងចំនួនប្រាក់នេះ $3.2 បីរយពីរកោដិដុល្លារ គឺសម្រាប់ទូទាត់សេវាផ្តល់បំណុលទៅលើអគារូបរ័ន្តសាលារៀន និងសាកលវិទ្យាល័យ។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

យ៉ាងហោចណាស់ 30ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលសម្រាប់ជំនួយសេវាផ្តល់បំណុលរហូតដល់ឆ្នាំ 2016–17។ រហូតដល់ចុងឆ្នាំ 2016–17 យ៉ាងហោចណាស់ 30 ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលនៃសំណើប្រជាមតិលេខ 38 នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយរដ្ឋ ដើម្បីទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្តល់បំណុល។ វិធានការតម្រូវឲ្យប្រើថវិកាទាំងនេះ ជាចម្បងសម្រាប់ទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្តល់បំណុលផ្នែកអប់រំ (អគារូបរ័ន្តមត្តេយ្យសិក្សាកម្រិតទាប រហូតដល់សាកលវិទ្យាល័យ)។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ប្រសិនបើថវិកានៅសេសសល់ ក្រោយពីទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្តល់បំណុលផ្នែកអប់រំប្រចាំឆ្នាំរួចនោះ ថវិកាទាំងនេះអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្តល់បំណុលសញ្ញាប័ណ្ណកាតព្វកិច្ចទូទៅផ្សេងទៀតរបស់រដ្ឋ។

កម្រិតកំណើននៃការបែងចែកសម្រាប់សាលារៀន និងកម្មវិធីថែទាំ និងអប់រំពីចម្ងាយចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 2015–16 តទៅ ប្រើថវិកាដែលលើសសម្រាប់ទូទាត់សេវាផ្តល់បំណុល។ ចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 2015–16 តទៅ ការបែងចែងថវិកា CETF សរុប សម្រាប់សាលារៀន និងកម្មវិធីថែទាំ និងអប់រំពីចម្ងាយ មិនអាចបង្កើនតាមអត្រាច្រើនជាងកំណើនជាមធ្យមនៅក្នុងទុនប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួននៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំមុនឡើយ។ លុយ CETF ដែលប្រមូលបានលើសពីអត្រាកំណើននេះ ក៏នឹងត្រូវប្រើសម្រាប់ទូទាត់បំណុលរបស់រដ្ឋផងដែរ។ (វិធានការនេះ ផ្តល់នូវការលើកលែងសម្រាប់ឆ្នាំ 2017–18 ដោយពិចារណាទៅលើការប្រែប្រួលការបែងចែកប្រាក់ចំណូល។)

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

ប្រាក់សន្សំនៃកញ្ចប់ថវិកាទូទៅប្រហែល 3 បីរយកោដិដុល្លារប្រចាំឆ្នាំ រហូតដល់ឆ្នាំ 2016–17។ រហូតដល់ចុងឆ្នាំ 2016–17 យ៉ាងហោចណាស់ 30 ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលដែលបង្កើនដោយវិធានការនេះ ប្រហែល $3 បីរយកោដិដុល្លារប្រចាំឆ្នាំ នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្តល់បំណុលកាតព្វកិច្ចទូទៅ និងផ្តល់ប្រាក់សន្សំនៃកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ។ ការធ្វើបែបនេះ នឹងដោះស្រាយប្រាក់ចំណូលនៃកញ្ចប់ថវិកាទូទៅ សម្រាប់កម្មវិធីសាធារណៈផ្សេងៗ និងធ្វើឲ្យកាន់តែមានភាពងាយស្រួល ក្នុងការធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពថវិកានៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ។

ប្រាក់សន្សំនៃកញ្ចប់ថវិកាទូទៅបន្ថែមជាសក្តានុពល ចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 2015–16 តទៅ។ ខចែងអំពីកម្រិតកំណើនរបស់វិធានការនេះ ក៏ផ្តល់នូវប្រាក់សន្សំនៃកញ្ចប់ថវិកាទូទៅក្នុងឆ្នាំមួយចំនួនផងដែរ។ ចំនួននៃប្រាក់សន្សំនឹងខុសគ្នាពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំអាស្រ័យទៅលើកំណើននៃពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន និងទុនប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន ប៉ុន្តែអាចមានចំនួនរាប់រយលានដុល្លារប្រចាំឆ្នាំ។

38